

Előfizetési felételek:

Egész évre, házhoz küldve 4 frt
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 8 kr.

GYULAFEHÉRVÁR.

Szerkesztési iroda és kiadóhivatal
PÜSP. LYC. NYOMDA
Novák Ferencz-ter.

hová minden küldemény intézendő.

Hirdetési díjak:

Egy centiméternyi tér ára 4 kr.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.
Nyilvántartás sora 25 kr.

Politikai, társadalmi és szépirodalmi hetilap.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

A kath. autonomia.

A képviselőház legutóbbi ülésében Fenyvesi Ferencz felvetette a magyarországi kath. autonomia kérdését s kérte a kormányt, hogy a már régen elkészített elaboratum szentesítését kieszközölni sziveskedjék. Csáky Albin gróf vallás és közoktatási miniszter ebben azon legnagyobb nehézségeket látja, 1) hogy a nagy közönség nálunk csak olyan autonomiát akar érteni, minővel a protestánsok rendelkeznek, mely a kath. egyház hierarchikus szervezetével össze nem egyeztethető; 2) hogy az érdekelt körök sem értenek egyet a szervezésre nézve, mivel ebben más a laikusok, más az alsó papság és más a püspöki kar véleménye és 3) hogy a legfőbb kegyuri jogot lényegében és érdemében megóvni a kormány kötelessége.

Mi ugy tapasztaljuk itt nálunk, hogy mindenezen okok, csak látszólagosak, melyek igen könnyen elháríthatók, mert senkinek sem kell jogait lényegében feladni; azt minden egyes factor teljesen gyakorolhatja, csak össze kell azokat egymással egyeztetni.

Igy az 1-ső pontot az erdélyrészi r. kath. autonomia, melyet a magyarországiak közül sokan gunymosolylyal említnek, eléggé megegyeztetni, mert kell-e messzebb menő befolyás, minővel nálunk a világi elem bír, midőn a status gyűlésekre kétszeres számban jelenhetik meg, mint az egyháziak, a vagyon kezelésben tulajdonos része van; a tanárok választását az alapítványok kiosztását ugyyszólva korlátlanul intézi s midőn a statusgyűlésen hozott határozatokat az erdélyi püspök teljes mértékben respectálja, míg azok a már-már meglehetősen kö-

rülírt s mindenkinek jogait szemé előtt tartó szabályzatok keretében mozognak.

És senkinek sem jut eszébe nálunk lehetetlenek után epedezni, mert kiki belátja, hogy a cél, — az együtt érzés és együtt működés czélja, — teljesen eléretett. Eléretett pedig egyrésztől alapjaink teherviselési képességében, melyek autonom életünk nyílt üzése óta főleg a tanulmányi téren legalább is kétszeres terheket képesek viselni; más részről pedig tanintézeteink szaporodásában, gyarapodásában, anyagi és szellemi emelkedésében — hiszen 1868-ban gymn. tanárainak 420 frt rendes fizetést és 60 frt szálláspénzt huztak, ma 800 forint rendes fizetésük 100 frt tizedéves pótlékuk és 150 forint szálláspénzük van; akkor nyugdíj nélkül néztek 40 éves működés után a sivár öregség munkaképtelen jövőjébe, ma a család sem esik kétségbe a szerencsétlenség bekövetkeztetésének gondolatán. Akkor nem volt egyetlen tanképesített tanárunk sem, sőt egy részéről bajos lett volna megmondani, hogy minő qualificatioval jutott a kathedrára, ma egy sincs olyan a ki legalább is egyetemi előadásokat nem hallgatott volna s a legnagyobb részben — tanárainknak mintegy háromnegyed része — jogosított tanerő.

Azon időben a gymn. könyvtáraknak, szertáraknak, gyűjteményeknek legfőlegb csak embriója volt meg, ma tanintézeteink helyiségei nem képesek azokat magukba foglalni és végül akkor a gyűjteményekre sok volt, midőn 100-200 frtot utalványoztak és ma ezen összegeknek elköltöhetjük legalább is háromszorosát.

És hasonlítsuk össze elemi iskoláinknak avagy lelkészsejtségeinknek számát, épületeit, minőségét, lelkét és szellemét! Vaknak kellene len-

ni annak, ki hasonlíthatatlanul jobb helyzetet nem lát bennök, mint volt 1868-ban.

Hát ha a kath. autonomiánkkal ilyen eredményeket elérhetünk, kell-e nekünk ábrándképek után szaladgálnunk — talán azért, hogy püspököt válasszunk, avagy hogy püspökünknek egy kissé borsot is törhessünk orra alá.

Mi azt hisszük jobb munka az, melyben mindenki megnyugvást talál és egyetért, mint az, melyben esetleg, egyik főtényező megayugvását nem találhatja fel.

Mi a mi autonomiánkkal a hierarchikus szervezetet eléggé össze tudtuk egyeztetni s nincs kétség benne, hogy ha idők folytán még oly mozzanatok is merülnének fel, melyek a püspöki jogokat oly oldalról is érintenék, a melyekre autonomiánk szervezete eddig nem gondolt, azt is ki lehet egyeztetni anélkül, hogy azért azt veszély érhetné.

A mi a 2-ik pontot illeti, hát világos, hogy ha egy gyülekezet elaboratumot csinált s azt egy illetékes forum elé terjeszti megerősítés végett, melyet aztán annak a gyülekezetnek senki sem küld vissza megerősítve avagy javítás végett, hát senki sem érzi hivatva magát további lépések megtételére.

Küldessék csak vissza ez az elaboratum annak a congressusnak, azon meghagyással, hogy tessék segíteni a bajon, mert ez most így, ezért és ezért, ezt és ezt a factort nem elégíti ki: majd talál az a congressus utat és módot reá, hogy olyat teremtsen, a melyikkel minden factor egyet fog érteni. — S ekkor a legfőbb kegyuri jog csorbitatlan fentartására is fognak utat és módot találni. — Akarni ez a dologban a legfőbb momentum!

A „GYULAFEHÉRVÁR” TÁRCZAJA.

„Soh'se párbajozom.”

Írta:
Fehérvári Vitéz János.

Ha kissé figyelő állást foglalunk, azt tapasztalhatjuk, hogy korunk sok tekintetben az elvek uralmának hódol, midőn minden lépés — gondolat, elvből történik — születik.

Az elvhez azonban nem egyszer a számítás is férközik, a mi külföldben szintén a mai kor szükséges szüteménye volt. És így mint afele „modern” gyerek, lehet gondolni, hogy e — tekintetben sem maradhattam el.

Elhatároztam tehát: miszerint elvből későn kelek, hogy későn fekhessem; reggelire cognac-ot iszom; a hivatalban össze nem töröm magamat, mert azt úgy se fizetik meg; hogy délben víz helyett rózsamálit szürcsölök, ebéd után pedig kávéházba járok, s annak a kis hamisnak égető pislantásai között élvezem a kávé hevítő hatását; hogy egy kinevezés reményében csak specialitást szivarozom; este felé „fenster proménád”-ot csinállok; a színházban a színpadhoz közel — mindazáltal azzal a szép szemű asszonysággal szemközt bérelek páholyt; hogy színház után üggetek az „örökkévalóság”-hoz címzett vendéglőbe oda, hol az én legkedvesebb Mórícz pajtásom busulni szokott; hogy ott, azoknak a barna legényeknek siró dajnájára úgy el keseredjünk, bánaunk mélységét úgy elföldjük „Bachus”-i noctárral, hogy másnap estve alig tudjanak felvidítani tőle. És, hogy füszernek a „ferbéli” sem maradt volna el — ha hitelezőim erre nézve meg nem tagadják az ammortisatiót — az is bizonyos,

Lévéen azonban olyan furcsa bűz, a levegőben szerte-szét uszkáló párbaj bacilák, s az ezek beszívásából eredő hatalmas vérontás, — hogy dicső nevemnek méltó képviselője legyek s ezenkívül a többi örült spanyolokat is fölülmuljam egy ujdonsággal — elhatároztam magamat tovább egy új s a mellett practicus lépésre: hogy t. i. *soh'se párbajozom.*

Mert, hogy megcsorbítsak azt az én kis számát, mellyel annyiszor esengtem egy boldogító szóért; vagy, hogy lenyessék a fülecském, mely annyikellemes csevegésnek volt hű közvetítője; avagy, hogy úgy össze kaczaboljanak, mintha a nagy „európai” háborúból kerültem volna haza: ez mar még sem volna ésszerű — sem practicus.

Nem is soká késtem tehát, illetékes helyen magam elszólni: hogy a párbajnak ellensége vagyok, észjogilag ostobaságnak tartom; hogy az közép-kori maradvány, az ököljognak egy qualificált neme, mely fino-nult izlés és valódi műveltséggel bíró emberek közt helyet nem foglalhat; hogy a mai előrehaladt korban már azért sem indokolt, mivel régen azon lovagok használtak, kik ragadományból éltek, az intézmény pedig ma is ugyanaz, s hogy így az ellentét minden józan gondolkodásu ember előtt kirívóan szembe tűnhetik; hogy végül a nagyon gyakran hangoztatott humanisnussal — mely az individualitást elvét az emberi egység elvével igyekszik áthidalni — össze nem egyeztethető.

Nehogy pedig „Lavater”-i ötletem maradandó nyom nélkül ropogjen el, kész valék a tervvel arra nézve is, miszerint a „Közművelődés”-ben e társadalmi kérdést részletesen fogom ismertetni — kimutatva annak jogi, erkölcsi, vallási és emberbaráti foglalkozásait.

Nősza tehát! rendes estvéli találkozási helyünk felé tarték, tudtára adandó cimborámnak, miszerint

ez estét nem tölthetjük együtt, mivel egy cikket szándékszem írni a „párbajról”-ról. S a mint így a vakon viágított kapu alatt — már jelzett helyre bertenék: valaki úgy belém csököldözött, hogy orrom abba a helybe uborka nagyságúra dagadt, mire önkéntelenül is kérdezni akartam:

— Nem tud vigyázni az Úr? De mindjárt eszembe jutott az „új elv” — és annál fogva: pardont kérttem csak.

Erre az én emberem — egy nyalka gyereki legalább is „Napoleon i” büszkeségében érezte magát megsértve, egyik kezével szintén orrát tartá s e szavakkal válaszolt:

— Há-já mag-há az Úr! Nem tudsz vigyázni? Aztán egy lépéssel hozzám közeledve — a nélkül, hogy réám ismert volna úgy törült képen, hogy szememben megvillant a hajnali csillag.

E zajra kifut a házi gazda, utánna egy kíváncsi hölgyezmény s ezek után drága jó cimborám, ki látásomra nekem rohant, hogy megőleljen, de ugyanekkor látva uborka orromat, duzzadt arczomat, utána sietett azon távozó egyénnek, ki kendőjével arczát törülte, és kérdőre vonta őt. Mire ez, egy névjegyet rántott elő, s cimborámnak adva tovább haladt, mintha misem történt volna.

— Ugyan mi volt ez, legkedvesebb pajtás, kérde barátom, — s ezzel a gyenge világitás alatt olvasni kezd:

— „Ritter (!) Jó ách-im von (!) Löwen-hercz”.
— Szegény Tatár! — folytatta — hanem az is jó ám, hogy megcsiptem a ficzkót, holnap majd számolunk vele!

— Ezt már mégis csak beperelem — felelém, daczára annak, hogy ismerősöm. Véletlenül úgy megcsufolni az embert . . . !

Erre barátom egész hévvel:

NAPI HIREK.

Gyulafehérvár, május 28.

— **Kegyelmes püspök urunk** 6 nagyméltósága f. hó 24-én titkára kíséretében Kolozsvárra utazott, hogy kolozs-dobokai esp. kerület híveit bérmálás szentségében részesítse. 23-án déli 12 órakor busu tisztelgést tettek ő excellenciájának a központi papság, a tanárikar és a növendék papok, kiknek érzelmeit Ns Barts F. nagy prépost úr tolmácsolta, melyre ő excellenciája legmelegebb szavakban válaszolt. Püspök ur ő excell. ja péntek este 6 órakor titkára Tamási Aron kíséretében Kolozsvárra érkezett. A vasúti állomáson a r. k. igazgatótanács, több városi előkelőség, a polgárok és a r. k. papság nagy száma a megérkezett főpapot lelkes éljenzéssel fogadta és Albach Géza polgármester rövid beszéddel üdvözölte, mire a püspök a régi kedves emlékek hatása alatt elérzékenyülve meleg hangon válaszolt. — Rövid beszélgetés után megkezdődött harangzugás közt a bevonulás. Első kocsi a polgármesterrel ült főpapi díszben a püspök. A főtemplom ajtajában dr. Éltés Károly apátplebános egyházi díszben fogadta, rövid beszéddel üdvözölte és átnyújtotta neki mint főpásztornak, az egyházi hatalom jelvényeül a templom kulcsait. A templomba vonulás alatt az „Ecce sacerdos magnus-t” énekelte a kar. A szokásos imák után a főpásztor áldást adott a nagyszámu jeleniévökre. A templomból szállására a plébánia épületbe ment a püspök, követve hivatalos kíséretétől, s ott a felmenetnél a r. k. iskolás leánykák énekkel és éljenzéssel fogadták, fenn a terembe pedig először dr. Groisz Gusztáv egyetemi jogtanár a hitközség nevében, utána Züllich István igazg. tan. alelnök az igazg. tanács nevében üdvözölte, végül Gyarmathy Miklós alispán örömet fejezte ki ő exczelenciája szerencsés megérkezésén s kívánta, hogy az ő igazgatása alatt levő megye területén főpásztori áldásos működését szerencsésen végezze. Rövid beszélgetés után a főpap más testületek tisztelgését fogadta. Este számos meghívott együttlétben a plébánián barátságos vacsora volt. A bérmálás szentségének feladása pünkösd első napján lesz a főtéri templomban. A püspök szombaton reggel B. Hunyadra utazott, hol Barcsai Domokos vendége lesz.

— **Katonai szegély.** Az 50-ik ezred rezervistái fölött f. hó 23-án d. u. a m. portusi réten Waidstüthen nagyszabedben altábornagy, ki u. a. napon érkezett ide és a vonatról egyenesen a nevezett helyre ment, szemlélt tartott; más napon pedig ugyancsak előtte éles töltéssel lövés gyakorlatot tartottak, s elvezetes, hogy a 9-ik század az összes lövégek 28% al talált, mi az eddigiek közt a legszebb eredményül tünt ki. Másnap azaz szombaton Pach Felix tábornok az 50-ik ezred harmadik zászlóaljja fölött szemlélt tartott a Bilak nevű hegyen.

— **Holub Emil** híres Afrikai utazó f. hó 29-én és 30-án városunkban a cs. és kir. tiszt. kaszinó nagy termében a Betschuának és a Zulu Amatabelikről előadást tart.

— **Papnevelde ünnepély.** A helybeli papnevelde kebelében 11 év óta fennálló és dicséretes munkásságot kifejtett „szől. szt. Ferenczről cs. egyházi-irod. iskola” e hó 26-án tartá a papnevelde egyik-czélra kiváló csinnal és izléssel feldíszített tantermében ez év utolsó v. i. bezáró gyűlését. A szép számmal egybegyűlt vendégek közül kiemeljük nsgos Nagy I. és Bálinth K. kanonok urakat, a theologia és főgymnasium — csaknem teljes számmal megjelent tanártestületet stb. Az ünnepély nagyon szépen is emelkedett hangulatban folyt le. Az ének- és zenedarabok jól sikerültek. Kiváló elismerés illeti a papnevelde mostani generációját, mely a zenét a papnevelde falai közt egészen meghonosította, zene-együtetet teremtet — s az új rektor szives készsége folytán zeneszobát is nyert. Nagy elismerés és méltó dicsérettel kell megemlékeznünk *Németh Gyula* II. éves hittanhallgatóról is, erről az universal zene generő, ki fáradhatlan szorgalommal tanította be és vezette az ének- és zenerészleteket. A jegyzői jelentés, melyet *Bartha Albert* III. é. hittanhallgató s az Iskola n. é. jegyzője olvasott fel — nagyon szépen vala szerkesztve s az iskola ez évi működésének — még pedig örvendetes és dicséretreméltó működésének — hű képet nyújtá. Ki kell emelnem azt a hazafias színezetet, mely egész jelentésén vörös fonálként húzó dott végig. A szavalat-versenyen Kovács J. és Szánthó IV. é. Balázs F. III. é. és Agoston J. II. é. hittanhallgatók vettek részt. Szép — de igazán nehéz darabokkal állottak a versenyre. Biráók gyanant ittő *Steinitzer E.* az Iskola védnöke, *Benedek J.* segédlekkész, *Varga S.* és *Zlamál A.* főgym. tanárokat kérte fel, kik — rövid eszmecsere után — a pályad j gyanant kítűzött 10 frtot a négy szavaló közt osztották szét. *Kiss J.* IV. é. hittanhallgató és elnök rövid, de veős és csinos bezáró beszéde lelkesültséggel szólott társaihoz, buzdítva a további nemes és kitartó munkásságra. — A dicséretes törekvés szép eredményt létesített. Elismerés a derék papnövendékeknek, — elismerés a t. előjáráságnak. Hála érzelmet kell ezt constatainunk.

— **Uj püspök.** Székesfehérvári püspöke — hir szerint — *Latinovics Gábor*, kalocsai kanonok s Baja város országgyűlési képviselője fog kineveztet.

— **Szónoklat.** Blau Felix rabbijelőit a helybeli főrabbinak veje július hó 6-án azaz az izr. pünkösd ünnep második napján az izr. új templomban hitszónoklati előadást fog tartani magyar nyelven.

— **Concursus** Az erdélyi püspöki megye papnövendékei közé felvétetni kívánó ifjakkal a nyilvános pályázati vizsga július hó 3-án fog megtartatni.

— **Német színház.** A hét folytán a következő négy vigjáték adatott: *Der Glückselige*, *O diese Schviagemutter* „Die berühte frau” es vasárnap. *Die Pfarrersköchin*. És hogy Rémay úr szerencsés volt a

darabok választásában, hogy a színészek teljes erővel iparkodtak megfelelni a közönség várakozásainak, arról azon tény tanuskodik, hogy az Aréna végtől végig mindinkább tele volt látogatókkal. Kivált az utolsó darabokhoz nagy várakozók fűződtek és a számosan megjelent közönség nem is csalódott. A hölgyek közt kiténtették magokat *Doro Elsa*, és *Schmidtke Elise* — a férfiak közt pedig első sorban az igazgató maga, ki mindenféle vig — komikus és komoly szerepeken lépett fel, és mindannyiszor kiérdemelte magának a közönség viharos tapsát; továbbá *Müller Ernst* úr, ki terénzetes higgadt fellépésével megnyerte a közönséget, és végre *Pirk Henrik* fiatal színész, ki sympatikus hangon énekel, talpraesett coup'etejével mutatta, hogy idővel a színpadon otthonosan fogja érezni magát. Ha Rémai igazgató továbbra is oly szerencsés lesz a színadarabok kiválasztásában, ha a társaság tagjai továbbra is igyekeznek szerepeiket átanulmányozni mint azt eddig tették, biztosak lehetnek, hogy közönségünk továbbra is fogja pártolni. — *Suum cuique!*

— **Zárünnepély.** Az ipariskola vizsgálatai a rendes iskolai órákban már megkezdették és folytatják jun. 10-ig mikor is az iskolai évet 10 órától 12-ig zárünnepélyvel fejezik be, melyeket az érdeklő közönség figyelmébe ajánlunk.

— **Lövészeink majálisa.** A helyi lövészeget helyiségének ez évi megnyitása alkalmából f. évi június 2-án a Teleky-féle ligetben majális rendezéség pedig a hölgyek részére díjlövészettel kapcsolatosan (személyijegy 1 frt. családijegy 2 frt. Kezdeté d. u. 4 órakor.) Az ünnepély sorrendje. Az ünnepély reggelén 5 órakor 5 tarackklövés fogja jelezni a lövészek gyülekezését, kik a Hungária szállodából a lövés mester lakásához zenekísérettel menve, az egyetli zászlót átvesszik és a lövölde helyiségbe vonulnak. 7 órakor kezdetét veszi a verseny lövészet a főloveszmester által, mely szakadatlanul folyik déli 12 óráig, 12 órától 1-ig a bizottmány fog az érdem díj enyerése felett határozni. Délután 3 órakor ünnepélyes kivonulás a táncmulatság helyiségébe, hol 5 órakor a hölgyek díjlövészeti veszi kezdetét s tart szakadatlanul 6 óráig, midőn is az összes lövészet a hölgyek és lövészek között az érdemtárgyak és érdemdíjak fognak kiosztatni. 6 órakor a táncmulatság vendi kezdetét. Lő-szabályzat. Mindenki, ki löni óhajt 10 lövésért 50 kr. betétpénzt fizet, mely minden további 10 lövésre előre újból befizetendő. A lőtávolság 150 méter, melynek czélpontja egy 20 cm. átmérőjű fekete kör. A 12 diszitett nyeremény, urak részére két osztolyra osztatik és pedig I. sorozat. A legmélyebb lövészek osztálya szerint I. díj 1 cs. kir. arany II. díj 2 2 frtos tallér III. díj 1 2 frt. 50 kr. tallér, IV. díj 1 1 frt. 50 tallér V. díj 1 1 frt. tallér, VI. díj 75 kros. II. sorozat A 10 lövés közül legtöbb

— Mit, perelni? Ugyan szép volna! Hát ez gvallér eljárás! Hát azt hiszed, hogy én vagy valaki szóba állanánk még veled.

— De barátom — folytatám — hisz épen azt határozta el a legkomolyabban, hogy soh'se párbajozom, és ez irányban egy cikket is akartam a holnaputáni számban közzé tenni e miatti elmaradásomat jövőn jelenteni.

Barátom fokozódó hévvel:

— *Hírlapi cikket? Örült gondolat! Falra borsót hányni, s e miatt egy jó estvét elmulasztani, na — még ezt se hittem volna felőled! Sajnálom barátom, hogy ennyire csalódtam benned. Tudd meg tehát, hogy itt más választásod nincs — nem is lehet: vagy te adsz egy vágást „vitéz”-ül, vagy te kapsz egyet „löwen herczig”-modon. „Tertium non datur!”*

Magamban: ez ugyan nem mindegy, s aztán barátom felé fordulva:

— De ha tertium is datur?

— Akkor datur! kiált ő dühösen, de itt vérnek kell folynia, hiszen akkora lett pisze orrod, hogy beillenél ujkori Ovidius Nasó-nak.

— Tudod barátom, hogy a mit mondok, azt meg is szoktam tartani, és én ez okból, a becsületet ily vad barbár módon nem védelmezem!

Barátom — bizonyos megvetéssel:

— Tudd meg — tudja meg tehát Uram, hogy én gyáva emberrel nem barátkozom; sajnálom, hogy éppen ennyire csalódtam Önben! El — —

Sokáig tépelődtem ezután magammal: ha legjobb barátom is így cselekszik, mit várjak a társadalomtól? De végre is haza tértem, és hírlapi cikket írása helyett — a képepre alkalmazott hideg borogatással — Morpheus karjai közt találtam enyhet, úgy hogy másnap, csak kis nyoma volt látható azon lutorjának, mely bélyegét oly rátu! arcomra sújtotta,

Aztán ismét mely gondolatokba merültem. Talán lesznek még józan gondolkodásu emberek is ebben a nagy társadalomban, kik szintén az én elveimet helyeslik? S ha igen, csatlakozom hozzájuk. Nem jobb lesz é, ha a bíró pár napra hűvösön felejtí a heveskedő atyáit, sem hogy én magam még jobban megsufoltassam? Nagyon természetes. Én tehát ki nem hívom, de ha ő talán kihivatni, az esetben sem fogadnám el a párbajt, mert új elvem tiltja azt. —

Alig hogy így gondolkodom, határozott léptekek hallok.

Kopognak —
— Lehet! — kiálték. —
Egy halovány, mogorva külsejű, — egész tartalasa oly tulzott, mintha „Moltké”-nak volna jobb keze — és egy henczegő, hányja-vető-külömben szép — férfialak lépnek be, s előadják: hogy egyiket Peternek, a másikat Pálnak hívják.

E perczen el nem fojtható örömnnyilatkozat vett erőt rajtam! és ülésel kínáltam meg őket.

De e helyett az első — nagy páthossal mintha a szentlélek szállotta volna meg tüzes nyelvek alakjában, közli megbizátásukat, mely röviden foglalva abból állott: „hajlandó vagyok-é a tegnap estve elkövetett sérelemért lovagias (!) elégtéteit adni?”

Godolám magamban: hisz erre nékem volna több jogom; és még nem is felelhettem, midőn ismét kopognak — —

— Tessék! kiáltom.

Hát nem kis meglepetésemre, az én legkedvesebb barátom lép be — ki tegnap elhagyott. Tisztában lévén mindjárt vendégim czéijával, azt kérdi tőlünk barátságosan:

— Bocsánat, Uram, nem háborgatom? És, mert vendégeim ugyanekkor a szóvivőnek hozzám intézett „talán egy óra mulva” jelentőség tel-

jes kitejezése mellett távozní akartak: barátom ezt megelőzendő — folytatja:

— „Szabad kérnem, nem é a tegnap estvéli”, affüre ügyében járnak az Urak? mert az esetben van szerencsém magam bemutatni, nevem: Nagy-salgótarjai Torma Móríc(s ekkor reá n mutatva) Fehérvári Vitéz János barátomnak vagyok egyik secundansa.”

A válasz egy hideg „es freut mich sehr” volt, és újbóli kiválásomra, helyet foglaltunk mindnyájan. Barátom mellém ül, s kérdezte mit végeztünk? Mire Péter újból előadta jövetelük czélját.

Ezután barátom folytatá válaszképen a beszédet oly formán: hogy bár nem olyan az eset, mely miatt ellenfelemnek volna joga a kihívásra, de az általa tegnap estve elkövetett heveskedésért, mi akartunk volna éppen most elégtételt kérni; és hogy így legálább, brevi manu el is intézhetjük e kérdést.

— Jól van! feleli Pál; mennénk talán az én lakásomra, és ott délutánra tisztába hozhatjuk a dolgot. Ezzel felállanak, s kölcsönös köszöntések után távoznak.

De barátom egy perczre visszatérve biztat: hogy csak első végre engedik meg a verkedést: épen azért — legrosszabb esetre is számítva — hogy t. i. egy karcolást kapok — nehogy szégyent csináljak neki és saját magamnak.

Mit volt tennem? Benne lévén a „credó”-ban mindenbe belé egyeztem.

Egy óra mulva jelenti barátom: hogy Fenyvesy Absolon a másik segédem, és hogy d. u. 5 órakor az „Emmaus” — nevű erdei helyiségnél lesz a találkozás. Tehát csak bátorság! a további az ő dolga. El,

(Folyt. köv.)

kört találók szerint. I. díj 10 fr. arany II. díj 2 fr. 50 kr. ezüsttallér III. díj 1 2 fr. ezüsttallér IV. díj 1 1 fr. 50 kr. tallér V. díj 1 1 forintos tallér VI. díj 75 kros. Lő szabályzat hölgyek löversenyére. A hölgyek mulattatására három célpont fog felállítani 15 lépés távolságban, mely célpontnak átmérője 10 cm leendő. Minden hölgy kizárólag csakis 10 lövést tehet s a legtöbb egységet találóknak a lövészegylet tagjai által felajánlott érdem tárgyak a következő sorrendben fognak kiosztani. I. díj Egy női óra lánczsal, dobozban 2. díj Egy varró és ékszer doboz bársonyba 3. díj Egy csemege evőeszköz 4. díj Egy salon Notes 5. díj Egy női táská 6. díj Egy ékszer doboz 7. díj Egy virágtartóhimzett tárcával élő virág csokorral 8. díj Egy japáni virágtartó élő virágcsokorral 9. díj Egy Vecsera illatszer 10. díj Egytréfiás tárgy. A nyeremények kiosztása után fölbocsátatik 2 óriási léggömb és különböző légmadarak.

Az iparos tanoncok kiállítása. A helyi ipariskolában f. hó 26 án nyitotta meg az ipar testület számos tagjának jelenlétében városunk polgármestere az iparos tanoncok második évi kiállítását, mely még ugyancsak szűk körben mozog, de azért a tárgyak megtekintésére méltók. A kiállítás rajzokból és tárgyakból áll s az előbbiekből egy az ipariskola II. osztályba járó szabó inasai tünnek ki. Ez a tanonc a helyi gym. 3-ik osztályából lépett ki. Rajzai sok tehetséget árulnak el s méltán fejtünk, főleg az, hogy ő polgármesterünk életnagyságu arczképeinek fénykép utáni kreonnai való lerajzolására vállalkozott s azt a nélkül, hogy a tanároknak tudomása lett volna róla házi körében nem egészen rosszul keresztl is vitte. A kiállítás június 10 ig minden nap reggeli 8-tól esti 8 óráig megtekinthető.

Egy nevezetes fogás. F. hó 17 én a bukaresti cs. és kir. követségnek nyílt rendletével a bukaresti rendőrségtől egy rendőrügynök és egy romániai csendőr hadnagy az itteni rendőrségnél jelentettek, hogy egy Oltyán György álnév alatt tartózkodó romániai alattvalót, a ki a környékben Alsó-Marosváradján telepedett le, letartóztassak. A nevezettek egyuttal közölték, miszerint az illetőt Androniknak hívják, a ki a bukaresti törvényszék által már le is volt tartóztatva s 20 ezer frt biztosíték letétele mellett azonban szabadlábra helyeztetett, mire onnan megszökött s mintegy két éve Magyarországon különböző helyein tartózkodik. Ezek után a helyi rendőrkapitány, a kir. ügyész, a két kiküldött, egy rendőr biztos, a csendőr őrmester és egy városi rendőr Alsó-Marosváradján kiszállván, a kereset deliquentst ott hon találva s a két kiküldött is constatálván a személyazonosságát, Oltyánt alias Andronikot letartóztatottak nyilvánították és bekisértek városunkba a hol jegyzőkönyvet vettek fel vele. Eleintén tagadtott ugyan, dacára, hogy a kiküldöttek több előtte ismeretes dolgott hoztak fel, később azonban bevallotta, hogy Andronik név alatt csalást, rászedést, szédeltést stb. követett el. Titakozott az ellen mint ha romániai alattvaló lenne, s okmányokat mutat fel, hogy ő Brassó mellett Csernattalubeli illetőségű volna. Most a helyi kir. törvényszéknél van letartóztatva s foly a tárgyalás és kutatás illetősége felől és kiadatása iránt. Tenyeinek minőségét a következők illusztrálja. Kezaltt azon hirt terjesztette, hogy az arany-pénzt meg tudja négy szerezni. Nem egy ember volt, ki e hírlésnek feluit s összes pénzt odavitte meg négy szerezés végett ekkor a pénz felét elvette magának s a másik felét tégelyekbe rakta s látszólagosan katlanba tette olvasztás végett. Ezalatt megszokott jelenlenni egykét látszólagos rendőr nála s ötlet és az oda tévedt szerencsétlen bekiséréssel fenyegette, de az ő könyörgésére és arra, hogy az összes pénzt neki átadják, békét hagyott nekik s az oda tévedt szerencsétlen pénz nélkül ment el onnan. — A pénzzel igen könnyedén bánt s Bukarestben több százezer frank értékű háza van. Van neje és 7 gyermeke, kik itteni ingóságait eladván, eltávoztak.

Közjegyzői kinevezés. Dr. Gelei József, nagyenyedi közjegyzői helyettes, naszodi közjegyzővé nevezetett ki.

Nagy-Enyeden a jövő hó első napjaiban jelentékeny ünnepségek lesznek, melyek már is nagyban foglalkoztatják az érdekelt korokat. Ugyanis az erdélyreszt ev. ref. főiskolai tanárok értekezlete jun. 2 — 5 napján tartatik meg N. Enyden. Ezzel kapcsolatban lesz a Bethlen kollegium új épületének felszentelése és a fői kolia két új rendes tanáranak székfoglalója. Az ünnepélyesség július 2-án veszi kezdetét. E napon lesz u. e. II óraker és d. u. felhárom óraker a vasuton érkező vendégek fogadtatása. D. n. a kollegium megtekintése. Este 8 óraker bankett. Másnap az épületet szentelik fel. Szász Domokos püspök megnyitja a tanári értekezletet. Ezután Fogarasi Albert és Bartha Zsigmond új tanárok tartják székfoglalójukat. A tanári értekezletek alkalmával többek között dr. Török István és dr. Csernáttoni Gyula kolozsvári főiskolai tanárok is értekezést olvasnak fel. Az ünnepekre — mint halljuk — Kolozsvárról is sokan készülnek.

Felülfizettek a tűzoltó majális alkalmával Hermannshorti Wettek Ferencz tábornok 10 frtot, Lönhárt Ferencz erd. püspök ur ő Nagyméltósága, Novák Ferencz kir. tanácsos, polgármester és Dr. Barts Ferencz székesegyházi nagyprepost 5—5 frtot, Morenó K., Velikán Sándor, Dr. Náthán Bernát, Jonas Adolfné, 2—2 frtot; Erdősi Ferencz és Pore Tivadar 1—1 frtot; Walter Nándor, Fehér György, Kádár Miklós, Cirlea József, Butyka Sándor, Epstein Aron, Maurer cs. és kir. főhadnagy és N. N. 50—50 krt Fingerhut Jakab 30 krt és Müller Lajos 20 krt.

Krause társainak felsülése. Kolozsvárott május 22-én a színházban léptek fel. Csináltak sokféle kísérletet s mikor aztán legtüzeesebben ment a dolog rá kiált egyik mediumra, hogy 3 betűt egymás után nem tud elmondani, hát az elreccitálta az egész abc és sajnálta, hogy görögül is nem tudja elmondani. Egy másikat abban az igyekezetében, hogy elkezdvén egytől számítani, el ne számláljon százezerig (mert ugyan bele jött!) csak úgy akadályozták meg, hogy isten irgalmára kérték, menjen már a helyére. Pedig a hypnotizáló mester meredt szemmel hagyta meg neki, hogy tíznel tovább ne tudjon számítani. Volt egy Swartz nevű ur, a ki kajánul mosolygott s következetesen mindig megcsinálta a mit kimeredt szemmel megtiltottak neki.

A kereskedelem és földmívelésügyi miniszterek. A hivatalos lap mai száma közli az eddigi közmunka- és közlekedésügyi miniszteriumok új beosztására vonatkozó szentesített törvényzikket; melynélfogva a közmunka- és közlekedésügyi miniszter (Baross) ezental kereskedelemügyi-, a földmívelés-, ipar és kereskedelemügyi miniszter (Szapáry) pedig földmívelésügyi miniszternek fog kinevezettni.

A fürdőidény kezdete. Vizaknán már megkezdődött az idei fürdő saison. Különösen sok vendég érkezett a Nagy-Szeben-felé levő részekből. Nagyszebenből Vizaknára külön vonatot indítanak a fürdőzők részére mindennap délután.

Elektromos fény terjeszt most világosságot Földvár táján. Ugyanis ott a czukorgyár építését éjszaka is folytatják hat elektrikus lámpa világítása mellett. Néneiy székely csodálkozik, hogy, a ki be is l ezek az csillagok minő közel vannak a földhöz.

Gyors-vaj-csinaló gép. Ez a neve Balsam bécsben összeállított vágógépnek, mely egyes egyedül áll az ő nemében, mely képes lesz az eddigi nagyszabású vágógépeket a háztartásokban, teljesen pótolni, miután vele kisebb mennyiségű tejfől de édes tejből is 4—8 perc alatt vajot készíthető s pedig minden erőtetés nélkül. Különben kérjük a t. olvasót a mai hirdetémyre figyelni.

C S A R N O K.

SZIV és GYOMOR.

Meddig tartson még e lassu kinezás,
Mennyit álmodjak már anyalam?
Hányszor menjek el még ablakodnál,
Hányszor énekeljem meg dalom?
Szép a sziv csatája, — no de végre
Hivjatok meg lelkeim egy ebédre.

Nem volt nyugta keblem hullámainak,
Kinom nem szünet, mig nem láttalak;
Sárban, porban, zuzmarás hidegben
Csak nyomokban jártam tünde gyöngy-alak.
Sulyos csizmaszámla! — no de végre . . .
Hivjatok meg kérlek egy ebédre.

Lángszerelem tükés rózsafája
Már két nyáron át virágozott,
Es szemed tünő látásán kívül
Csókot még csak lopva se hozott.
Ez lankasztja szivem, — no de végre . . .
Hivjatok meg csak egy jó ebédre.

Ó mily hosszan néztem el utánad
Hogyha mással lejtéd láncrodát
S hetyke urfi zuzta kebleden szét
Harmadfél forintos csokromat.
Három napidijam! — no de végre,
Hivjatok meg érte egy ebédre.

Ajkad édes mézét nem reményelem,
Ifju napjaim bár feldulád,
Nincsen emlék tőled, csak titokban
Rejtem a sok zálogzedulát.
Majd kivátom egykor, — csak már végre
Hivjatok az embert egy ebédre.

Dal, csokorpénz, zálog, csizmaszámla
Mind eltűrhető csekély dolog!
De a szivnek dobbanása némul
Ha közéje a gyomor korog.
Est jegyezd meg drágám és most végre
Hivjatok már egy jó nagy ebédre.

SZAVALÁS HELYETT.*

Ó kérem önök oly barátságos tapssal fogadnak . . . vegyék érte köszönetemet. Azonban ajándékozának meg türelemükkel, s hallgassanak meg. A dolog úgy áll . . . istenem, nem is tudom hogyan kezdjem . . . a programmban az volt: „Szaválás Márkus Iréntől“ . . . no jól van, én bár a programmon vagyok s itt állok önök előtt, jaj de miként állok itt?

Gondoljanak egy hadsereget, melynek nincs puska pora, gondoljanak egy molnárt, kinek nincs örölni valója, gondoljunk egy tűzoltó csapatot, melynek az égésnél nics víze, — és képzeljenek egy nőt a közönség előtt, kinek nincs szavalmánya . . . mondom képzeljenek egy fellépőt zavarban, s nézzenek engem, — én egy ily szerencsétlen vagyok; most kiült, hogy üres kezekkel állok itt s nincs semmi szavalni valóm—éppen semmim sincs.

Én ugyan irhattam volna a rendezőségnek, de akkor persze azt mondták volna; „Ó ez csak üres kifogás, nem akar szavalni“ — a rendezőség vállalt vonított volna rám s egy ur frakban kijelenté: „Márkus k. a. ő Nassága rögtöni betegsége folytán fájdmunkra az 5 ik számú szaválás elmarad.“ — No erre általános zugolódás a hallgatóság között; egy élczes dandy rögtön kész lett volna: „az Irénke csak azt akarta, hogy róla is beszéljünk.“ — Egy öreg ur mosolyogva dicsekednék: He, he, én két üveg badacsonyit nyertem, — fogadtam, hogy ez a kisaszony nem jön el. — Egy sárbogárdi idegen okoskodnék: „Próbájjon ijen tréfákat a mi művész-estélyünkön a kisaszony, tudom, hogy . . . az újságíró fenyegetődnék: „a holnapi számban majd lekritizáljuk kis Nassámat és éreztetjük vele a sajtó hatalmát.“

Mindezeknek én nem akartam magamat kiteni, — tehát azt határoztam, — isten nevében elmégyesz elmeséled a mélyen tisztelt közönségnek a mint van a dolog s ők is bizonyára elhiszik neked . . . ugyebár elhiszik?

Valóban én ma délután eleget rimámkodtam a rendezőségnek: „Semmim sincs szaválásra l. Azt mondták többben, hogy a közönségnél nagy becsülésben vagyok és valami régít is hozhatok. — Valamit régít? és azt hiszik, hogy ennek nem lenne következménye? — Óh igen — ha én valami elcsépeelt szavalmánnyal lépek elé, valaki már a czim elmondásánál elkialthatná: „Oje ezt már legalább hatszor hallattuk!“ — Nem, nem, így alig ment volna a dolog.

Meggyőződhetnek t. uraim s hölgyeim, — hogy nem kíméltem magamat semmi fáradságtól, hogy valami darabot kapjak, — hasztalan! De hisz én nem is akartam volna ingyen, — szivesen honoráltam volna, de okosat nem lehetett összehozni. Így . . . (összekulcsolja kezét) kértem a város költőit, faragjanak nekem valamit össze, — többet csak nem lehet követelni?!

Tudják kérem, ha egy jobb nevű költőhöz mentem volna . . . annak nincs ideje ily apróságokra. No persze l akkor megesett volna rajtam a komplementum: „Bocsásson meg kisaszony, nehéz valami illőt találni az ön egyéniségéhez“ . . . „Köszönöm, mily gombba . . . per egyéniség traktál.“ A vagy egy másik zsémbes trógy beszélne velem: „Mit? szaválásra költeményt? köszönöm szépen, ha ezzel elkezdi az ember, akkor mindennap jönnek ily verskoldulással a kisaszonyok, — nem, isten ments meg!“

Gondolják, hogy érzem magamat, midőn nap napra mulik, s én semmit se nyerhetek előadásra. Vettem később néhány költőt — már kinyomatva, — s olvastam éjfélig, hogy a fejem is szédült tőle; de semmi hasznavehetőt nem találtam. Komoly költemények? — no ez lenne még nevetségés, ha én p. Coriolánt vagy a Valesi bárdokat szavalnám, — ne tegyünk ilyest, a komolyot komoly időben nem szeretik s valószínűen jól leszóltak volna.

Bevallom, hogy desperatióból magam is megkísérlém verset faragni. Leültem az asztalhoz, elkezdtem a jambusokkal, trocheusokkal küzdeni, tollakat, czeruzákat törtem el bosszuságomban, — s azt hiszik valami jutott volna eszembe? egy gondolat se!

Néhány élő költőt — kiket a „Móri Híradó“-ból ismertem — valahogy elfogtam, de . . . no engedjék csak elmesélnem.

Az egyik hozott valamit — azt kellett volna szavalnom. Nem lett volna rossz — de az ifju költő

* Eljött az Irén k. a. a Vörös-Marty körben.

olyasmit költött, mit már 4 év előtt adtak egy szindarabban. Egy sentimentális vén leányt, a ki szerelmes lett. No már engedjék meg, én csak nem vagyok öreg szerepekre érett, — ez valódi anachronismus lenne irántam. Ezt mondám az ifjú szerzőnek, a mire az vette kalapját s ott hagyott vers nélkül.

A második ifjonz is megjelent, kabátja alatt a „tör” című költeményét rejtgette. — Olcsón eladta volna nekem e művét, de nem volt benne semmi élcsesség. — „Tisztelt uram” mondom neki, az ön törének semmi éle sincs, még köszörülni kell. Erre egész köszörületlen azt mondá, hogy én nem értek hozzá, s őt ne bírálgassam! — Elment, eltűnt... s ő most bizonynyal az én ellenségem — ezt nyertem az egészből, de azért verset nem kaptam.

Egy harmadik — olyan agglegény féle ur — lejön hozzánk, átad egy költeményt s kínálgatja azt

felolvasni. Jól van, leültem s oly csendes türelemmel voltam, mint valami fogorvosnál. Az ur olvas, olvas... s mindig reám nézett, hogy nem e nevetek. Végre az örökös kérdőjelű képe az urnak csakugyan komikus lett nekem s józuen elnevettem magamat. Erre ő egész boldogan mondja: „Ugy-e kérem ez a gondolat kitűnő?” — „Ó — feleltem — nem a gondolaton kell nevetnem, hanem ön miatt uram”. Mire az elkeseredett s tovább ilant.

De én még mindig meg voltam akadva. Az idő eljött... a program ki lett hirdetve a körnek előadási estéje elérkezett, egy kocsi áll meg házuk előtt, egy kedves rendező feljön szobámba: (karnyújtást mimikálva) „Szabad kérem magyarádat? — Ide hoznak engemet, — felléptetnek a dobogóra s most csak az önök esküdtzéki határozatát kérem. A feltejt kérdés: Véikes-e Markus kisasszony költés gond-

dokodásának elhagyásában egy szavalmány elékerítése miatt? — Remélem, hogy itéletük egyhangu; nem-re fog hangzani! Igen? *Hangay.*

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

AVED JAKO.

Álladó PAPP ÉS FERDINÁND.

NYILTTÉR.*)

Reiheidene Bastkleider fl. 10.50 per Robe und bessere Qualitäten.

Ganzseidene bedruckte Foulards fl. 1.20 bis fl. 3.90 p. Met. (ca. 450 versc. Dessins) — vers. roben- u. stückweise porto- und zollfrei in's Haus das Seidenfabrik Depot G. Henneberg (K. u. K. H. lief.), Zurich. Muster umgehend. Briefe kosten kr. Porto.

* E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a Szerk.

H I R D E T E S E K.

A legolosóbb, legjobb és leghatásosabb

TRÁGYASZER

czukorrépa, komló, bor, kárfiol, len, mindenféle vetemény és mezei termények sikeres előállíthatására, mely bármely minőségű talajban is sikerrel használható, mit számos nagykiterjedésű földbirtokkal bíró gazdák bizonyítványai igazolnak: **a garantirozott dús élely, villó és kalimnot összesen 60% organikus részt tartalmazó, bármely mennyiségben azonnal szállítható**

concentrált marha-trágya

(Engrais de boeuf)

az első es. és k. szabadalmazott oszt. magyar temesvári concentrált marha trágya gyártól. (Sarl Testérek.)

Központi iroda:

BÉCS, III. kerül. Rennweg 20. sz.

Mintát és utasítást ingyen és portómentesen. 357. 35-18.

Értéktelen hamisítások előtt intetik!

Legujabb es. k. kizárólag engedélyezett patens

Vajsajtó „Express“

patens BALSAM Bées,

Kiváló szakférfiak állítása szerint az én vajsajtóm az egyedüli ajánlatraméto, mert ez 4-5 perc alatt, gyermek által is kezelve, edes tej, vagy tejfölből a legfinomabb thea vajat készíti.

A gép legcsinosabbán finom tartós érczöl készíve, könnyen usztítottó és kezelhető és több kiállítás-on arany érdemjelek által ön kitüntetve. — Ezen gép egy nalam valamint orosz, magyar ország összes vas- és fonyhaszerke reskedésekben gyári áron kapható és a tisztelt vevők saját érdekében arra figyelmeztetnek, hogy övgyem kiválóan tekintetbe vegyék, külb. ben semmine-nü jóállást ne válasson. Kapotók az utóbbi mértékekben a következő áronok:

Sz. I. 5 Lit. ártartalom 8 frt. Sz. IV. 30 Lit. árt. 20 frt.
Sz. II. 10 „ „ 11 fr 50 kr. Sz. V. 50 „ „ 45 „
Sz. III. 20 „ „ 18 frt.

mind hőmerővel. Elszállítás készpénz vagy utnvetel mellett. 399. 12-7

Balsam B., patens tulajdonos és gyáros

Budapest, II. Schiffmülgasse 14
Árjegyzékek ingyen és franco.

Szives megfigyelésül!

Ezerszer és ezerszer jónak bizonyult és orvosi tekintélyek, valamint számtalan magánszemélyek bizonyítványai által kitüntetett készítmények.

Dr. Miller mohóvénynedve

meglepő hatással van köhögés, rekedtség, torokfájás, elnyálkásodás, keletkező gümőkör, egyáltalában a légzési szervek minden bántalmái ellen.

Tégelyben gyermekek és felnőttek számára.

Egy tégely ára 50 kr. o ért.

Gyulaféheváron valódián kapható minden gyógyszerárakban.

Ö Osászári és Apostoli Királyi Felségének
1888. évi novemberhó 4-én és 1889. évi januárhó 25-én kelt legfelső elhatározása folytán ezeant megindittatik a

XIV.ik magy. kir. államsorsjáték,
melynek tiszta jövedelme

még pedig annak két-tizedrésze a magyar hírlapírók nyugdíj intézete javára, annak egy-egy tizedrésze pedig a vagyontalan állami hivatalnokok özvegyei és árvái részére alakítandó alap az ungvári köz-kórház, az országos nőpáregyesület, a háromszékmegeyi „Erzsébet” leánynevelő-intézet, a csikszerepai köz-kórház, a rekómáromi protestáns nőegylet, a magyarországi központi „Fröbel” nőegylet és az északi jótékony-nőegylet javára fog fordíttatni.

E sorsjáték összes, 8.967-ben megállapított nyereményei az alább következő játékterv szerint

160.000 forint-ra ragnak, és pedig:

1 főnyeremény	60.000	frttal	5 százalékos
1 nyeremény	5.000	frttal	magy. papír- járdéki kot- venyben.
5 nyer. egyenkint 1.000	5.000	frttal	
10 „ „ „ 500	5.000	frttal	
50 „ „ „ 100	5.000	frttal	
100 „ „ „ 50	5.000	frttal	
1200 sor.-ny. „ 20	24.000	frttal	készpénzben.
2000 „ „ „ 10	20.000	frttal	
5000 „ „ „ 5	25.000	frttal	

A húzás visszavonhatatlanul 1889. júniushó 27-én történik.

Egy sorsjegy ára 2 tittal o. é. van megállapítva.
Sorsjegye. kaphatók: a lottóigazgatóságnál Budapesten, (Pest, főváma. az, féicemel.) hova a megrendelt sorsjegyek ára postalvány mellét előre beküldendő; valamennyi lotto-, sós- és adóhivatalnál; a leg több postahivatalnál, a bécsi „Mercur”-nál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyjárló közegnél.

M. kir. lottóigazgatóság
Budapesten 1889. évi május hó 1-én
MÁRIÁSSY SÁNDOR
M. k. pénzügymin. osztálytanácsos és lottoigazgató.

Könnyű kereset, tőke és kockázattal nélküli
éhező el mindenkéül állal, a ki a megrendelt magyar és osztrák sorsjegyekre törvényesen kiállított részletek eladásának közvetítőjeként vállalkozna. Ajánlatát elfogad:
Az „Első magyar Iparbank”
váltókönyv-tele
Budapest, IV., Deák Ferencz-utczán 5. sz. 405. 3-2.

Könnyű kereset
fáradtság- pénztoke nélküli.
Felvilágosítást ad
Budapesti bankgyesület részvény-társaság Budapesten.
406. 3-2.

Magyar gőzesóplőkészletek.
Előállítja, pontosan és ole-on szállítja az
Első magyar gazdasági géppgyár
részvény-társaság azelőtt
GROSSMANN és RAUSCHENBACH
Gyar: Külső vezér út 7 BUDAPEST az osztr.-magy. államvasp. indóházának megérk. kapu-jától. 12 percznyi távolságra
Lóvonatú vasút állomás.
Kizárólagosság:
szab. szerkesztésű gőzesóplőgépek legujabb szerkesztésben, legpntosabb kivitelben

3 1/2, 4 és (új) 6 lóerejű mozonyokhoz és mozonyokkal szembeállított 200-350 300-350 ko. szén (fr. aránylag) 11 óra u. Szalma tüzelésű 5-7 5-7 köve szalma 100 kg-éj. h. köve u. Cséplési képsésség 5-7000 7-10000 középnyagyságu köve 14 óra u. a mozonyok legököl esebb készíltés, ki üző tisztítása és osztályozása mellett.

Verőlétes gőzesóplőgépek vaskerettel
3. 8 s 10 lóer. új fa-, szén- és szalma tüzelésű mozonyokhoz s mozonyokkal
Első magyar gazdasági géppgyár
részvény-társaság azelőtt
GROSSMANN és RAUSCHENBACH
Kizárólag hazai gyártmányok.